27/09/2018

Εορτή μεταστάσεως Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου στο Νησέλι

/ Ενορίες

Την Τετάρτη 26 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό **Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Νησέλι** επί τη εορτή **της μεταστάσεως** του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Καί ἰδών τήν μητέρα καί τόν μα---θητήν παρεστῶτα ὅν ἠγάπα, λέ-γει τῇ μητρί· γύναι ἰδού ὁ υἱός σου».

Ἑορτή τῆς μεταστάσεως τοῦ ἁ-γίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ καί πανη-γυ-ρί--ζει τόν ἠγαπημένο μαθητή τοῦ Κυρίου μας, τόν ἁγνό καί παρθένο, τόν ἀπόλυτα ἀφοσιωμένο ἀπό τήν πρώτη στιγμή μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολο, τόν εὐαγγελιστή ἀλλά καί συγ-γραφέα τοῦ τελευταίου βι-βλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ βι--βλίου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Αὐτόν τόν μεγάλο ἀπόστολο καί ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν πρῶ-το Θεολόγο, τιμοῦμε καί ἐμεῖς ἐδῶ στήν ἐνορία σας, στόν ναό αὐτό πού εἶναι ἀφιερωμένος στό ὄνομά του, καί συγχρόνως «ἀναθεω-ροῦ-με τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» του, ὅπως θά ἔλεγε καί ὁ πρωτο-κο-ρυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, γιά νά μιμηθοῦμε τήν πίστη καί τά ἔργα του.

Τί ὅμως μποροῦμε νά μιμηθοῦμε ἀπό αὐτόν τόν μεγάλο ἀπόστολο, τόν μεγάλο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐμεῖς μέ τίς ταπεινές μας δυ-νά-μεις;

Μᾶς τό ὑποδεικνύει τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, τό ὁποῖο μᾶς με-ταφέρει

ἐνώπιον τοῦ Σταυ-ροῦ τοῦ Κυρίου, στήν πιό δύσκολη στιγ--μή τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.

Δώδεκα μαθητές εἶχε ὁ Χριστός, ἀπό τούς ὁποίους οἱ ἔνδεκα τόν ἀκολουθοῦσαν πιστά ἐπί τρία χρό-νια μέχρι τήν ὥρα τῆς συλλήψεώς του στόν κῆπο τῆς Γεσθημανῆ. Τόν ἀκολουθοῦσαν πιστά καί κά-ποιοι, ὅπως ὁ ἀπόστολος Πέτρος, τόν διαβεβαίωναν ὅτι δέν θά τόν ἐγ-καταλείψουν ποτέ. Καί ὅμως τώ--ρα, κάτω ἀπό τόν Σταυρό του, ἕνας μόνο ἀπό ὅλους βρίσκεται, μαζί μέ τή μητέρα του καί κάποιες ἀπό τίς γυναῖκες πού τόν ἀκολου-θοῦσαν. Εἶναι Ἰωάννης, ὁ μαθητής «ὅν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς». Εἶναι ὁ μό-νος πού δέν κρύβεται γιά τόν φό-βο τῶν Ἰουδαίων, πού δέν ὑπο-λο-γί-ζει τόν ἑαυτό του περισσότερο ἀπό τόν διδάσκαλό του, πού δέν θέ-λει νά τόν ἐγκαταλείψει μόνο του στήν ὕστατη αὐτή στιγμή, ἔστω καί ἄν γνωρίζει ὅτι δέν μπο-ρεῖ νά κάνει κάτι γιά νά μειώ-σει τόν πόνο του, γιά νά ἀπο-τρέψει τόν θάνατο.

Ὁ Ἰωάννης εἶναι ἐκεῖ, κάτω ἀπό τόν Σταυρό τοῦ Χρι-στοῦ, γιατί συνέδεσε τή ζωή του μαζί του καί δέν θέλει νά τόν ἀπο-χωρισθεῖ τή στιγμή τῆς ἀγωνίας καί τῆς ἐγκα-ταλείψεως ἀκόμη καί τοῦ Θεοῦ-Πατέρα του.

Καί αὐτή εἶναι, ἀδελφοί μου, ἡ με-γάλη ἀρε-τή τοῦ ἑορταζομένου ἀποστό-λου καί εὐαγγελιστοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἶναι αὐτή πού μπο-ροῦμε καί καλούμεθα νά μιμη-θοῦ-με καί ἐμεῖς πού προσήλθαμε σή-με-ρα γιά νά τόν τιμήσουμε ἐδῶ στόν ἱερό ναό του. Εἶναι πίστη του στόν Χριστό πού συνδυάζεται μέ τήν πιστότητα.

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης πίστευ-σε ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού τόν πλησίασε ὁ Χριστός μαζί μέ τόν ἀ-δελφό του, τόν ἀπόστολο Ἰάκω-βο, καί τούς ζήτησε νά τόν ἀκο-λου-θή-σουν, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού ἦρθε γιά νά σώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἁμαρτία, καί ἐγκατέλειψε ἀμέσως καί τά δίχτυα καί τόν πατέρα του γιά νά τόν ἀκο-λούθησε.

Ὅμως ἡ πίστη γιά νά εἶναι γνή-σια πρέπει νά εἶναι σταθερή καί διαρ-κής. Δέν πρέπει νά ἐξαρ-τᾶται καί νά ν ἐπηρεάζεται ἀπό ὅσα συμβαίνουν γύρω μας. Δέν πρέπει νά εἶναι μόνο γιά τίς καλές καί ἥσυ-χες στιγμές τῆς ζωῆς μας, ὅταν κανείς δέν τήν ἀμφισβητεῖ, ὅταν δέν ἔχουμε καμία συνέπεια ἐξαι-τίας της.

Ἄς τό προσέξουμε αὐτό, ἀδελφοί μου. Γιατί δέν ἀρκεῖ νά λέμε ἁ-πλῶς ὅτι πιστεύουμε στόν Χριστό, πι-στεύουμε ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί λυτρωτής μας, ἀλλά ἡ πίστη μας αὐτή νά εἶναι ἐπιφα-νει-ακή, νά εἶναι μόνο στά λόγια, καί στήν πρώτη δυσκολία καί στόν πρῶτο πειρασμό, νά ἀπομακρυνό-με--θα ἀπό τόν Χριστό, νά ἀπομα-κρυ--νόμεθα ἀπό τήν Ἐκκλησία, νά σιωποῦμε καί νά μήν τήν

ὑπε-ρα-σπι-ζόμεθα ἀπό αὐτούς πού τήν κα-τηγοροῦν, ἀπό αὐτούς πού τήν εἰ-ρωνεύονται, ἀπό αὐτούς πού τήν συκοφαντοῦν καί μαζί μέ αὐτήν καί τούς ἱερεῖς καί τούς ἐπισκόπους.

Χρειάζεται ἡ πίστη μας στόν Χρι-στό νά συνο-δεύεται ἀπό τήν πι-στότητα, ἀπό τή σταθερότητα καί τήν ἐμμονή σέ αὐτήν, ὅπως καί ἡ πίστη τοῦ ἑορταζομένου σήμερα ἠγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ πρότυπο καί παράδειγμα καί γιά ἐμᾶς καί γιά τή δική μας πίστη, ἀδελφοί μου.

Καί ὅταν ἡ πίστη μας συνοδεύ-ε-ται ἀπό τήν πιστότητα πού θέλει ὁ Χρι-στός, τότε καί ὁ Χριστός νά εἴ-μεθα βέβαιοι ὅτι δέν θά μᾶς ἀφή-σει μόνους καί ἐκτεθει-μέ-νους στούς κινδύνους. Θά μεριμνᾶ καί γιά μᾶς, ὅπως μερίμνησε καί γιά τόν μαθητή του, τόν ἅγιο Ἰω-άν-νη, τόν ὁποῖο ἀνέθεσε στή στορ-γική φροντίδα τῆς Παναγίας Μη-τέ-ρας του, λέγοντας, ὅπως ἀκού-σα-με στό σημε-ρινό εὐ-αγ-γελικό ἀνά-γνωσμα: «Γύ-ναι», τῆς εἶπε, «ἰδού ὁ υἱός σου», ἀλλά καί στόν ἴδιο «ἰδού ἡ μήτηρ σου».

Ἄς μᾶς ἀξιώσει, ἀδελφοί μου, ἡ χά-ρη τοῦ Θεοῦ, διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, νά ἀποκτήσουμε καί ἐμεῖς αὐτή τήν πίστη καί αὐτή τήν πιστότητα πού θά μᾶς διατηρεῖ πάντοτε σταθερά καί ἀμετακίνητα κοντά του. Ἔτσι μόνο θά μπορέσουμε νά τιμήσουμε τόν μαθητή τοῦ Κυρίου μας, τόν ἅγιο Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος διακρινόταν γιά τήν πίστη καί τήν πιστότητά του ἀλλά καί γιά τήν ἀγάπη του πρός τόν διδάσκαλό του. Γι᾽αὐτό καί ὀνομάζεται μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ μαθητής «ὅν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς». Γι᾽ αὐτό καί οἱ ἐπιστολές του εἶναι γεμάτες ἀπό αὐτή τήν προτροπή τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό, διότι λέγει «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ».

Ἄν θέλουμε πράγματι νά τιμήσουμε τόν μαθητή τῆς ἀγάπης γιά νά ἀποκτήσουμε καί ἐμεῖς αὐτή τήν πίστη καί τήν πιστότητα πού διέθετε ἐκεῖνος, θά πρέπει, ἀδελφοί μου, πέρα ἀπό ὅλες τίς ἄλλες ἀρετές νά ἀποκτήσουμε τήν ἀγάπη. Διότι, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἠχῶν ἤ κύμβαλον ἀλαλάζον». Χωρίς τήν ἀγάπη, δέν κάνουμε τίποτε. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θυσιάζεται γιά τόν συνάνθρωπο. ῾Η ἀγάπη εἶναι ἐκείνη πού κάνει τά πάντα γιά τόν Θεό. Ἄς ἀποκτήσουμε, λοιπόν, καί τήν πίστη ἀλλά καί τήν ἀγάπη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μαθητοῦ τῆς ἀγάπης. Ἀμήν.

© Grafeio Typou IMBNK